

MESTNA OBČINA LJUBLJANA

MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Številka: 0600-14/2004-13

Datum : 28.06.04

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS DRUGEGA ZASEDANJA

27. IZREDNE SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,

ki je potekala v ponedeljek, 28. junija 2004, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani, Mestna hiša, Mestni trg 1, Ljubljana

GA. DANICA SIMŠIČ

... prijavilo 24 svetnic in svetnikov, tako da je Mestni svet Mestne občine Ljubljana sklepčen in lahko začne z delom.

Svojo odsotnost pa so opravičili: svetnik gospod dr. Drago Čepar in gospod Franc Slak.

Sejo nadaljujemo z obravnavo 7. točke določenega dnevnega reda 27. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, z dne 14. junija, z naslovom

AD 7.

OBRAVNAVA ZAHTEVE ŽUPANJE MESTNE OBČINE LJUBLJANA ZA USTAVNO SODNO PRESOJO SKLEPA O RAZPISU NAKNADNEGA REFERENDUMA V MESTNI OBČINI LJUBLJANA IN ZA PRESOJO USTAVNOSTI ZADEVNEGA REFERENDUMA PO VSEBINI

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Med prvim zasedanjem ste prejeli Poročilo Statutarno pravne komisije in Predlog odgovora ustavnemu sodišču svetnika gospoda Mihaela Jarca.

In zdaj prosim gospoda Velka Franka, načelnika Oddelka za pravne, kadrovske in splošne zadeve, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite prosim.

G. VELKO FRANKO

Ustavno sodišče je s sklepom, dne 15.04.2004 zavrglo zahtevo mestnega sveta za oceno ustavnosti zahteve za razpis referendum, z obrazložitvijo, da Zakon o lokalni samoupravi dopušča le naknadni referendum o občinskem predpisu, ki ga je občinski svet že sprejel. In, da zato ustavno sodišče ni pristojno za odločanje.

Ker je mestni svet sprejel Sklep o razpisu naknadnega referendum, je gospa županja, kot pristojni organ občine, v skladu s četrtem odstavkom 33. člena Zakona o lokalni samoupravi, v

zvezi s prvim odstavkom 53. člena Statuta MOL, vložila Zahtevo za ustavno sodno presojo sklepa o razpisu naknadnega referendumu in za presojo ustavnosti zadevnega referendumu po vsebini.

Ker obstajajo tehtni razlogi, ki so navedeni v zahtevi za ustavno sodno presojo, predlagamo, da mestni svet sprejme predlog sklepa županje in podpre njeno zahtevo. Ter zavrne predlog odgovora mestnega sveta ustavnemu sodišču, ki ga je na zadnji seji vložil svetnik gospod Mihael Jarc. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Prosim še predsednika Statutarno pravne komisije, gospoda Miloša Pavlico, da predstavi stališče pristojne komisije. Izvolite.

... mikrofon ne dela...potem prosim za tehnično pomoč, da usposobimo mikrofon, ali pa vas prosim gospod Pavlica, da pridete za...

G. MILOŠ PAVLICA

A zdaj pa dela? Pa dobro, ko sem že tukaj, bom kar tukaj povedal. No, Statutarno pravna komisija je točko obravnavala in ima takšno isto stališče, kot ga je imela že pri obravnavi same točke. Skratka, podpira predlog predlagateljice. Sklep je sprejela soglasno.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Odpiram razpravo. Gospod Sušnik, proceduralno, izvolite...

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa spoštovana gospa županja. V zaprosilu sodnice dr. Dragice Vedam Lukič, naslovljene na Mestni svet Mestne občine Ljubljana, ki je nekje tudi osnova za to današnjo razpravo, je navedeno, da naj se – da se lahko izjavimo v roku petnajst dni. Zahteva je bila posredovana 04.06., prejeta 04.06.2004. In zato predlagam, da mestni svet ugotovi, da je ta zadeva brezpredmetna, ker je rok potekel. In, da v skladu s poslovničnimi določili, o tej zadevi ne razpravlja in ne odloča. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker v skladu s poslovnikom, glede na proceduralni predlog ni možne razprave, niti obrazložitve glasu, tudi sama ne bom pojasnjevala svojega stališča in dajem tak predlog na glasovanje.

Najprej bomo ugotovili... Predlog gospoda Sušnika, da se o tem ne odloča, ker je brezpredmetno.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Ne. Jaz sama – to je proceduralni predlog, če pa želite od mene ugotovitveni sklep, potem prosim, da dvignete roko. Moj ugotovitveni sklep je pa naslednji – kajti vlečete me za besedo.

Da je bila ta točka pravočasno uvrščena na dnevni red. Zaradi tega, ker mestni svet ni mogel odločati o tej točki dnevnega reda, ker je sejo prekinil, odloča danes. Sama sem o tem obvestila tudi ustavno sodišče in jim sporočila, da bomo to točko obravnavali, ko bo nadaljevanje seje.

Tako, da o tem ne vidim nobenega razloga in ne sprejemam o tem ugotovitvenega sklepa.

Tako, da želi še kdo besedo? Gospod Penko?

G. ZVONE PENKO

Ja, jaz bi razpravljal...

GA. DANICA SIMŠIČ

Po...

G. ZVONE PENKO

Razpravljam lahko? Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Veliko besed smo že porabili v zvezi z džamijo in prostorskim planom...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Penko... Gospod Penko, jaz se vam vljudno opravičujem, vas prosim, da izklopite tudi mobilni telefon.

Hkrati pa me je gospod Sušnik obvestil, da vztraja pri svojem proceduralnem predlogu.

Zatorej ta proceduralni predlog in ne ugotovitveni sklep, kot so predlagali njegovi kolegi, dajem na glasovanje. In besedo boste dobili kasneje.

Torej, ta proceduralni predlog, ki ga je dal gospod Sušnik, dajem na glasovanje.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti ... zelo lepo gospod Bručan, da ne boste prijavili navzočnosti...

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

24 navzočih svetnic in svetnikov.

In glasujemo, kdo je za tak proceduralni predlog in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 11, PROTI 17.

Ugotavljam, da proceduralni predlog NI SPREJET.

In gospod Penko, imate besedo, izvolite...

G. ZVONE PENKO

... papirja je bilo potrošenega. Sedma sila je tudi mnogo konfrontacij opravila. Podpisniki za referendum so bili evidentno uspešni. In zdaj samo še sprašujemo eno sodišče, drugo sodišče. Ali se med seboj konzultiramo, kdo ima bolj prav in kaj hočemo storiti.

Slovenska nacionalna stranka je odločna, da referendum mora biti. Glede na 12 000 podpisov. Oni so naši volivci. In menim, da ne vem zakaj koalicija, z županjo na čelu še razmišlja, zakaj ne gremo vprašat še vseh meščanov.

Namreč, glede debat, koliko je Muslimanov v Sloveniji in v Ljubljani, smo si bili v preteklosti na čisto. In, ker so manjšina, naj imajo majhne cerkvice in majhne džamije. Ne pa to, kar so si želeli, ki še v arabski svet ne sodi.

Slovenska nacionalna stranka ne bo sodelovala več v debatah v zvezi z džamijo. In tudi v prihodnje, če se bo kaka druga lokacija pojavila, kjer bodo take razsežnosti ponudene, bomo proti. Se pa strinjamo z molilnicami. Tukaj ne kršimo nobenih verskih pravic. Niti kulturniških. Ampak, megalonomija te sorte, pa ne sodi v slovenski prostor.

Pozivam svetnice in svetnike, da se pogovarjamo samo še o datumu, kdaj referendum bo. V nasprotnem primeru bom obstruiral to sejo, pod to točko in se bom priključil prihodnji. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Penko, datum ni točka dnevnega reda. Točka dnevnega reda je samo opredelitev do pobude, oziroma do zahteve županje do presoje ustavnosti. Gospod Sušnik, izvolite...

G. ZVONE PENKO

A lahko potem samo povem, da obstruiram potem to sejo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Sušnik izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospa županja očitno želite imeti razpravo spet o tem našem sklepu o razpisu naknadnega referenduma. Jaz predlagam seveda, da v prihodnje vsaj mestno upravo pustite, da dela strokovno. In, da ne obrazlaga zahtev po vsebini, ki so na meji neke pravne fantastike, da ne rečem znanstvene fantastike.

Zdaj seveda v vaši vlogi na ustavno sodišče, ki ste jo že poslali. In, ki jo je ustavno sodišče že dobilo in sem prepričan, da ustavni sodniki in sodnice so tako kompetentni, da bodo znali prebrat. In tudi če to ne bo uraden dokument ustavnega sodišča, do katerega bi se opredelil mestni svet, bi z vsebino vsaj dojel kaj želite povedat. Zdaj ne vem zakaj potrebujemo razpravo o tem, kar smo se v tem mestnem svetu že kar nekajkrat pogovorili. Jaz mislim, da je odveč. Vsak izmed nas ima do tega, kar ste zapisali točno določeno stališče, ki mislim, da je vsem ostalim štiriinštiridesetim in še vam kristalno jasno. In odpirat ponovno razpravo na to temo in ponovno razpravo na to temo. In ponovno razpravo na to temo – je brez veze. Je res brez veze. V času, ko imamo pred sabo s strani vas predložena gradiva, ki so pa res nujna in ki zadevajo dobrobit meščanov – od tega po kakšnih cenah in po kakšnih zgubah bomo plačevali vodo. Po kakšnih dobičkih bomo plačevali energijo – vi posiljujete mestni svet s tem, da se opredeljujejo do vaše vloge, kot da ustavno sodišče že v naprej ne ve, kakšno bo vaše stališče, pa kakšno je naše stališče.

Saj smo to že vse povedali. Če bo ustavno sodišče po vsebini presojalo tisti zahtevek, ki ste ga vi pač naslovili, skupaj z Islamsko skupnostjo v Sloveniji, oziroma kot dodatno vlogo k temu, potem seveda ima vso pravico, da nas obvesti o svoji odločitvi, kadar jo bo pač sprejelo. Jaz upam, da čim prej, zato, da se ta stvar da ad acta v dobro nas in v Muslimanov.

Želim, da čim prej. Jaz bi si želel, da bi 13. junija že ta referendum morda imeli. In da bi bil že ad acta in - da bi vsi vedeli kakšna bo odločitev. Zdaj seveda, če zavlačujemo in če zavlačujemo in če jim je to interes, potem srčno upam, da je nekdo vprašal Muslimansko skupnost in vse njene pripadnike, če se s tem strinjajo? Ker seveda lokacije še dolgo ne bo. Bolj, ko bomo mi zavlačevali. Po vsem tem, kar je tukaj notri napisano, se z vami – gospa županja ne strinjam. Ampak, seveda je to stališče moje. Eno izmed petinštiridesetih možnih. Če želite imeti moje – moje stališče in to me sprašujete, ali podpiram, ali ne? Ne, ne podpiram. Zato, ker želim, da gre stvar čim prej ad acta in da se ustavno sodišče samo odloči. Pod vtisom vsega tistega, kar je že bilo povedano. Brez dodatnih razprav in brez dodatnih besed. In zaradi tega pričakujem, gospa županja, da boste to razpravo dala ad acta čim prej. Da se ne boste izgovarjali na to, kaj vse še potrebujete od mestnega sveta. Ker ustavnemu sodišču je dovolj jasno, s kakšnimi večinami je bil sprejet kakršen koli svet v tem mestnem svetu.

Mislim, da ste dali tudi vse magnetograme vseh razprav na ustavno sodišče. Tako, da je tudi s tem seznanjeno. Da se lahko samo prepriča in zahteva dodatno vlogo od mestnega sveta, v kolikor bi želel neka dodatna pojasnila. Vse ostali – pa še enkrat povem – kratenje časa in denarja. Je pa vse to na meji dobrega okusa. Jaz sem upal, da boste toliko pri sebi, da boste izglasovali proceduralni sklep, da ugotovimo, da petnajst dni – je petnajst dni. Ne kakšen dan več, ali kakšen dan manj. In, da če gre za tak krog, ki ga je postavilo, bi se tej debati elegantno izognili. In pač pustili stvari take, kot so. Dokument je. Ustavno sodišče ga je dobilo. Do njega se bo opredelilo. Vse ostalo pa je stvar presoje tistih ustavnih sodnikov, ki o tem odločajo. In ne več nas. Ker je popolnoma vseeno, kakšno je naše stališče do vašega dokumenta. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, naslednji ima besedo za repliko gospod Božič. Ampak, še prej bi sama vzela besedo za repliko.

In bi rekla – kako zabavno. Ko je poslala v presojo... ko je poslalo ustavno sodišče možnost, da se odločimo o pobudi Islamske verske kulturne skupnosti. In ko tega nisem uvrstila nemudoma na dnevni red, je bila zahteva za sklic izredne seje s strani opozicije. Potem, ko je prišla ta ista zahteva, od ta istega ustavnega sodišča, pa je popolnoma brez vezno, nesmiselno in se je ta mestni svet že davno odločil. In so vsa stališča jasna.

Gospod Božič, izvolite.

G. PETER BOŽIČ

Ja, saj jaz v bistvu nisem hotel povedat drugega, kot to, da – da ne odpiramo mi razprave. Odprl ste jo vi, gospod Sušnik. Pa gospod Penko. Ampak, mi smo pa najbrž dolžni odgovoriti, kot mestni svet na to, če nas ustavno sodišče sprašuje, kakšno mnenje je naše.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še replika na repliko? Ja, gospod Möderndorfer, izvolite...

G. JANKO MÖDERNDORFER

Repliciram gospodu Sušniku. Zelo bi bilo fino, če bi seveda vse to držalo v tistem trenutku, ko bom videl, da se noben od njegovih kolegov in kolegic na današnji razpravi ne bo več

oglasil. Ampak, ker predvidevam, da to ni mogoče, ker vidim, da eni že dvigujejo roke – ocenjujem, da pravzaprav potrebujejo to razpravo, o tej temi.

Sami, v Svetniškem klubu LDS seveda ocenjujemo, da smo si dejansko, tako, kot ugotavljate gospod Sušnik – že vse pravzaprav povedali o tej džamiji. In tudi sami pričakujemo, da bo ta kratka razprava. Da bo ta razprava kratka. Vendar, zanikat dejstvo neke forme, ki pa pravzaprav obstaja in da ne moremo niti odgovoriti. Ker v nasprotnem primeru, seveda, če tega ne bi naredili, bi prav iz vaših klopi letele puščice, kako pravzaprav ne spoštujemo enega reda. In dajemo možnost mestnemu svetu, da odgovori na nekaj, kar pravzaprav jih ustavno sodišče sprašuje in jim da možnost, da to seveda tudi pove.

In, glede na to, da ste sam porabil kar nekaj časa, a ne? Ko ste razpravljali o tem. Ko ste trikrat morali ponoviti, da se ne strinjate. Bi bilo meni že čisto dovolj, če bi rekli samo tisto, kar ste sicer že poudarili, - besedico – ne podpiram. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Odgovor na replike, gospod Sušnik, izvolite...

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Saj ste sami poudarjali, da mestni svet je - po diametralno nasprotnem stališču vašega – že odločal. Na isto temo, na isto zaprosilo ustavnega sodišča. Glede na to, da ni diametralno nasprotnega stališča podprl, smatram, da je jasno, kaj je podprl ta mestni svet in da je o tem že odločal.

Jaz sem dal predlog, gospod Božič, da se današnja točka preloži in da gre ad acta. Ne vem sicer, kako ste vi osebno glasovali? Ampak, na žalost, se je velika večina s tem – mojim sklepom ni strinjala in predlagala, da odpremo diskusijo. Torej, ne more biti krivda – ne na meni, pa ne na gospodu Penku, ki je te stvari razpravljaj.

Gospod Möderndorfer... točno tako. Jaz sem tudi prepričan, da živim v prostoru, v katerem se vsi jasno razumemo. In, da slišimo prvič besedo – ne. Ampak, očitno je vam potrebno vsakič znova uvrščat to temo na dnevni red. Torej vam večkrat povem: ne, ne, ne, ne... Zdaj pa upam, da bo počasi dosti.

Jaz pa tudi želim in delim z vami upanje, da bo današnja razprava kratka, pa da mogoče bomo pa res kaj novega slišali od tistih, ki bodo kaj povedali. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne gre več. Ne gre več, gospod Božič. Samo gospoda Kovačiča želim vprašati – dvignili ste roko, niste pa se izjasnili, kaj želite...

Iz dvorane: repliko...

Na koga?

Iz dvorane: na Božiča, Möderndorferja, pa na vas...

Samo potem bi morali precej prej dvigniti roko. Za gospoda Božiča – za gospoda Božiča ste dvignili, zame pa ne... Mislim...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Torej vam dovolim, drugič pa prosim, spoštujte poslovnik... Ja, spoštujte poslovnik in pogledajte, kaj piše v poslovniku. Če nekdo želi repliko, dvigne roko in glasno reče – replika. Tako piše v poslovniku. Minuta. Izvolite. Replika na repliko.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala. Pogledajte, gospod Božič – vi ste rekli – če ustavno sodišče hoče imeti stališče do tega, kar je gospa županja napisala, potem to moramo omogočiti. In to stališče podati.

Ampak, pozabili pa ste povedati, da je ustavno sodišče reklo, da je to mogoče narediti v petnajstih dneh. Če je to kasneje, potem tega stališče ni mogoče več dati. Žal ne.

Seveda pa gospod Möderndorfer – ravno, če spoštujemo en red. Ker vi pravite, če hočemo spoštovati, potem pač moramo to narediti. Če ga hočemo spoštovati, potem žal moramo ugotoviti, da je petnajst dnevni rok iztekel. In tega ne moremo narediti. In bi bilo zelo dobro, da se tega držimo. Stališča so pa znana. Vi boste izglasovali to, a ne? Čeprav, pač mimo roka. In tako naprej. Ampak o tem pa ne bi več zgubljal besed. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Jazbinšek. Repliko ste imeli... Samo, potem – lepo vas prosim gospod Jazbinšek, tudi vas – povejte – replika. Samo roko ste dvignili. Izvolite.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Torej, gospod Jazbinšek ima razpravo, izvolite...

G. MIHA JAZBINŠEK

Najprej o tem zapletu, ne? Petnajst dni, pa tako naprej. Vi veste, da smo prvič dobili, glede Islamske skupnosti, ko je pobudo dala na ustavno sodišče – zahtev, da v osmih dneh odgovorimo, ne? Pa smo bili sposobni v osmih dneh. Ampak, samo, da razjasnim nekatere proceduralne. Gospodu – namreč, ustavno sodišče se mi zdi, da je v tem primeru pozabilo kdo je nasprotna stran. Ne?

Tu gre za bitko med mestnim svetom in vlagateljem pobud in zahtev – Ne? Na drugi strani – gospa županja in pa Islamska skupnost. Pomeni torej, da je ustavno sodišče, ki je hotelo malo hitreje delat, pozabilo, da mora nasprotno stran, to je mestni svet vprašat, kaj misli o teh vloženih pobudah. Pobudah. In vprašat, kaj misli o zahtevi županje.

No in zdaj je ustavno sodišče najprej, mislim, da si v čast lahko to šteje gospod Jarc, - ker je njega pozvalo ustavno sodišče, kot nasprotno stran. Da je on seveda povedal, da ne... da je on enostranski udeleženec. Da oporeka sklepom mestnega sveta Islamska skupnost, ne? Nakar je ustavno sodišče naredilo popravni izpit in je poslalo zahtevo na mestni svet, naj se mestni svet izjasni o pobudi Islamske skupnosti v osmih dneh. To smo opravili. In to je prva stopnja.

Takrat nismo rekli ustavnemu sodišču, da je pozabil, ne? Pa vprašat tudi županjo, ne? Ker smo rekli, to je predhodna stopnja, pred obravnavo.

Seveda 28. člen Zakona o ustavnem sodišču pa govori o tem, ne? Da se začenja obravnava...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim – prosim za mir v dvorani. Tako, da bi gospod Jazbinšek lahko mirno razpravljaj. Izvolite...

G. MIHA JAZBINŠEK

Te formalne stvari mojih kolegov ne zanimajo, ne? No in zdaj seveda je ustavno sodišče, seveda, ko gre po 28. členu. Pa mora v - tekom obravnave vprašat, ne? Za mnenje nasprotno stran. To je mestni svet.

Pri čemer je bilo opozorjeno ob tem, ko je nekaj dalo ustavno sodišče na dnevni red, da tega sploh ni opravilo. In potem, seveda, je ustavno sodišče – 04.06., pa poslalo mestnemu svetu tisto, kar je prvič poslalo tudi že mestnemu svetu iz naslova Islamske skupnosti. To se pravi – da se izjasni mestni svet o navedbah gospe županje.

Da bo vic še boljši, povem sledeče. Da v fazi, seveda, obravnave, pa mora, kar se tiče Islamske skupnosti – sodišče še enkrat pozvat, da se izjasni. Oziroma, da se izjasni o nekih majhnih razlikah in tako naprej. Celo, če se prvič ne bi izjasnil mestni svet, ga drugič ga ne bi vprašal. Ampak, drugič mora biti vprašan.

Tako, da teoretično, oprostite, ne? Bi nas morali pravzaprav pričakovati še – razen, če bo ustavno sodišče prvo izjasnjevanje mestnega sveta in – reklo bo – itak, je tako, kot drugo. Pa bo zamolčalo. Pa ne bo vprašalo, ne vem... Skratka, teoretično bi moral biti vprašan, ne? Mestni svet tudi glede stališča, ki se nanaša na pobudo, oziroma zdaj že zahtevo – verjetno, če so jo sprejeli – pobudo. Kar pa ne vem, če so jo sprejeli – tudi na to pobudo.

Ampak, recimo, da tega ne bo naredilo. Da še enkrat ne bo, ne? Poslalo sem papirja od Islamske skupnosti in nam dalo petnajst dni, ko nam je prvič dalo osem dni.

To se pravi, dalo nam je – pa zdaj seveda pa petnajst dni. Pa jaz tukaj ne bi bil natančen toliko zelo, ne? Ker ustavno sodišče seveda itak ni...

Če je pa treba kvalificirati zakaj mi zamujamo? In zakaj moramo o tem razpravljati? Se mi pa zdi, da je to dosti jasno, ne? Ne gre zdaj za to, da bi rabilo ustavno sodišče neka znanja od nas, ne? Ali pa od mestnega sveta in tako naprej. Očitno je, da mi mu to moramo obravnavati – pravzaprav, ne? Ker prvič je županja skoraj pozabila, da moramo mi obravnavati. Pa smo potem pomagal s tisto izredno sejo. Ki pa ni bila – oprostite – v medijih niti omenjena. Cela seja ni bila sploh omenjena v medijih, ne? V redu. No, zdaj imamo vse. Ker upam, da bo omenjena v medijih, ne? Ne?

Ampak, iz sklepa pa nekaj izhaja. Mestni svet je bil pozvan, da se izjavi o navedbah v županjini zahtevi. Mestni svet pa očitno županja rabi, ne? Ker je tudi predlagateljica sklepa. Pa rabi sklep, ki se glasi: Mestni svet Mestne občine Ljubljana podpira, ne? Zahtevo županje mestne občine. To se pravi – mestni svet bo izglasoval sklep, v katerem podpira županjo, da je šla proti mestnemu svetu. Ne? To se mi zdi, da je perfektno, ne? Namreč, ker županja je šla proti sklepu mestnega sveta, ne? Mi smo sprejeli odlok, ne? Ali sklep, ne? Smo sprejeli – o referendumu. Določili smo datum, vse. Županja je temu oporekala. In zdaj bo temu, kar je sprejel mestni svet, ne? Bo mestni svet rekel – podpiramo, da je šla županja proti nam, ne? Tako, da se mi to zdi politično popolnoma jasen sklep, ne? Vsebinsko bo sicer malo težje razumljiv. In verodostojnost mestnega sveta bo nikakva, ne? Kako naj ustavno sodišče ugotovi, da je ta mestni svet verodostojen, če enkrat sklepa – a. In potem drugič sklepa, da je a – bil napačen. Da podpira pravzaprav to. To samo kaže seveda, da je to – da je pravo v tej državi ogroženo do te mere – do te mere, da se procedura – procedura izrablja. Ne? Za nalašč se sprejme sklep, ki je napačen – o razpisu referendumu. Zato, da bi se ga lahko napadlo.

To pomeni, da gre seveda za zlorabo procedure. Zlorabo vsebine. In, da je to seveda smrt pravne države.

Treba je zdaj povedati tudi sledeče, ne? Da je vsa procedura, tudi do sklepa – do sklepa mestnega sveta bila zloraba. Jaz bom seveda samo na dvojce opozoril. V tem materialu je zelo

veliko zaslediti vprašanja, ali je bila to zloraba prava, ali ni bila zloraba prava, ne? Mislim, da je bil drago plačan ta material. Ker je zelo dolg. Gospa županja ima očitno dobre svetovalce. Ampak, takole perfekten material, na petintridesetih straneh, oprostite. To mora stati zelo veliko iz javnih sredstev.

Torej, not je veliko govora o tem, ali je to zloraba prava, ali ne. Že v prvem našem papirju, na mestnem svetu, je bilo veliko govora o vprašanju zlorabe prava, ali ne. Ampak, opozoril bi na bistvo. Tudi v tem odgovoru županja govori o – županja govori o tem, da je bilo referendumsko vprašanje nejasno. Za nejasno referendumsko vprašanje, seveda – ima pa vsa pooblastila županja, da prvič, ko ga dobi na mizo z dvesto podpisi, ugotovi, da je referendumsko vprašanje nejasno. Gospoda Jarca napoti na jasnejše vprašanje in prišpara vso to proceduro. Prišpara nam dvanajst tisoč podpisov. In tako dalje in tako naprej. Prišpara nam to konfrontacijo...

Iz dvorane: milijone...

Milijone. To sta dve, seveda – rekel bi – temeljni reči. Zloraba postopka je bila pa tudi kje? Naš poslovnik je jasen. Če zadrži županja sklep o razpisu referenduma, obrazloži zakaj je to naredila. In potem mestni svet odloča samo o tistem detajlu. Ga potrdi, ali ga ne potrdi. Seveda mi tega nismo imeli. Županja ni obrazložila, na katerem detajlu iz sklepa, je sklep zadržala. No, tako, da seveda tudi v tem, čist – rekel bi, finem procesnem smislu je seveda zadeva napad na pravno državo.

Ona bi to morala obrazložiti in potem seveda bi mestni svet samo potrdil tisti segment... Tu se je zgodilo, seveda v nasprotju – celi bloki so se potrjevali. Prvič so bili dani bloki. Drugič so bili bloki potrjevani. Zadržani bloki in tako dalje in tako naprej.

Seveda jaz mislim osebno pa, da je županja tudi seveda že izrabila tega svojega jokerja. Ker vmes pa enkrat mestni svet ni sprejel sklepa, ki ga je sama predlagala. Ne? To se pravi, ne vem, če v tej proceduri, ne? Bilo možno in a je sploh možno? A je sploh možno, ne? Da se dela popravni izpit?

Prvič tako, da skozi mestni svet ne gre skozi sklep. In drugič, da gre skozi mestni svet lažno. Mestni svet je lažno izglasoval sklep zato, da bi ga lahko županja zrušila. Ne? Tudi proti svoji volji, ne? Njegova volja je – mestnega sveta – večinska, da se referendum ne zgodi. To se pravi, da je mestni svet zlorabil pravo.

Kar se pa vsebine tiče, ne? Kar se pa vsebine tiče, je pa najbolj zanimivo to pri vsej stvari, da je bilo rečeno, da je vsebina, rekel bi – napačna. Da nima pravice recimo gospod Jarc pisat o mreži molilnic. Kar je recimo osnovno bistvo. Jaz moram povedati, da v odloku ni nič govora o džamiji. Ena molilnica je omenjena. Ampak ne piše, ali je islamska. Niti ne piše, a je seveda muslimanska, ali je kakršna koli.

Ne? To pomeni, da po eni strani v odloku smemo govoriti o molilnici in ne o džamiji. V obrazložitvi svoje teze, ne? Pa ne sme govoriti, seveda Jarc o molilnicah. In mreži molilnic. Jaz vam moram povedati. Z mano ste se menda že strinjali in so kimali, ko sem to govoril, svoj čas, ne? Vse so molilnice, samo ene so institucionalne. Tiste, ki je lahko tudi v petek molitev not – Imama, ne? Drugi so pačasne in občasne in tako dalje in naprej. Samo v tem se razlikuje džamija v bistvu od nekih drugih občasnih, privatnih in tako naprej – molilnic. Skratka, v odloku, kjer ni nobene stične točke z, rekel bi, tistim, kar se referendumu očita. Kar se očita dvanajst tisoč podpisnikom, ne? V odloku, kjer ni vseh teh stičnih točk na fizičnem nivoju. To se pravi, ne? Tudi ni nobenih stičnih točk iz naslova, da gre za Islam. Tudi ni nobenih stičnih točk iz naslova tega, da bi bila kakršna koli ustavna človekova pravica razvidna. Da bi se reklo – razvidna pravica je okrnjena in je kršena. Tudi ni dokaza, da je posredno kakršna koli pravica kršena. Posredno. In zato gre seveda pri vsej stvari samo za

nekaj. Jaz ocenjujem, da gre za predvolilko – pred državno-zborskimi volitvami. In, da gre za iskanje tako zvanega miselnega delikta, pri dvanajst tisoč podpisnikov.

Zato mislim seveda, da je to popolnoma politično ideološko dejanje. Polarizacija slovenske družbe. Tako, kot jo vsi počnejo. Začne Kučan, nadaljujejo vsi drugi. In to polarizacijo seveda na tujih hrbtih počnejo v neskončnost etablirane politične stranke v tem trenutku.

Zato seveda naj mestni svet še enkrat izglasuje svet – naj še enkrat sklep, ki reče: mi smo bili prvič, ko smo glasovali – ali budale, ali pa barabe. Ker potrjujemo, ker podpiramo zahtevo županje, da naš sklep ovrže pred ustavnim sodiščem. Ali ste budale? Ali ste barabe?

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

V mestnem svetu – je odločitev vsakega intimna, jaz tega ne bom...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če ...

G. MIHA JAZBINŠEK

... raziskoval. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro. Hvala lepa za vašo razpravo. Jaz bi rada še enkrat jasno povedala. Da gre pri tem roku, ki ga je dalo ustavno sodišče, to je petnajst dnevni rok – za instruktorski rok. Ki so ga seveda, ki ni omejen in ki ne preneha z dnem, ko se izteče petnajsti dan. V roku sem poslala ustavnemu sodišču obvestilo, da je to na dnevnem redu zasedanja mestnega sveta. In jim pojasnila, da je ta točka preložena v nadaljevanje. In jih bom o sklepu mestnega sveta – da jih bom obvestila o tem. Torej je seveda zadeva popolnoma jasna.

Naslednja...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Boste dobili... Naslednja... a lahko? Naslednja stvar. Večinska volja tega mestnega sveta je, kakor koli obračate, kateri koli sklep – da se Islamski versko kulturni skupnosti omogoči, da dobijo svoj objekt. In v kakršni koli obliki je bil ta sklep sprejet. Tako.

In še najmanj se mi pa zdi korektno, da govorite, da gre za zlorabo procedure. Kajti, procedura je v demokraciji tista, ki pač določa demokratičnost, ali nedemokratičnost nekega postopka. In, če bo ustavno sodišče odločilo, da mora referendum biti, ta referendum seveda bo. Tako, da tukaj ni dileme.

Naslednja replika. Imate repliko name? Gospod Jazbinšek minuta, izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

A samo minuta?

... iz dvorane – nerazumljivo...

Ja, kaj čem?

GA. DANICA SIMŠIČ

Potem še ena...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, pogledajte.. Prvič, jaz nisem gradil na vprašanju prekluzivnega roka, ali ne. Tako, da je ta razprava brezpredmetna, ne? Drugo, kar ste mi pojasnjevali, je bila skupna volja mestnega sveta. Seveda je skupna volja mestnega sveta nasprotovati dvanajst tisoč podpisnikom. Jaz tega ne rečem. Ampak, v ta namen, da se ta skupna volja realizira, je mestni svet odločil drugače, kot je njegova volja. Kar pomeni, seveda, ne? Ko je sprejel ta sklep. Kar pomeni, da je imel naštudirano, rekel bi – to je zloraba procedure, oprostite.

Tisti detajl, o katerem sem pa jaz govoril. Tisti detajl, o katerem sem pa jaz govoril – tudi, na katerega ste vi mal replicirali. Pa ga niste čisto dobro dojeli. Procedura. Ko vi zadržite sklep, je popolnoma jasno predpisana. Vi morate povedati, na kateri člen, zaradi katerega člena ste zadržali. In to obrazložiti. In drugič, morate dati v potrditev potem, seveda mestnemu svetu. In mestni svet potrjuje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

In mestni svet potrjuje seveda... zaključujem... Mestni svet potrjuje samo tisti segment. In ta procedura ni bila opravljena.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Kovačič, minuta.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, hvala.

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Božič, na mojo repliko je še replika na repliko. Potem boste pa vi imeli repliko...

... iz dvorane – nerazumljivo...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, saj...saj je v redu...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Dobro, hvala. Torej, rad bi povedal samo to, da mi je jasno, da ne morete vi, kot županja, ali pa mestni svet bili preklodiran, če zamudi odgovor na odgovor, oziroma stališče do tega dopisa v tem petnajst dnevnem roku. Vendar pa, glede na to, da smo razpravo o tem istem, enakem vsebinskem vprašanju že imeli, ko smo se opredeljevali do Muftijevega odgovora, ne? Je popolnoma nepotrebna današnja razprava. In s tem, ko je rok iztekel, bi elegantno lahko ugotovili, da pač ni – nimamo kaj več razpravljat.

Kajti sodišče pričakuje odgovor v petnajstih dneh. In ne čaka več, da bi eventuelno ta mestni svet kar koli še o tem razpravljal. Ne čaka. Po petnajstih dneh začne on postopek nadaljevati naprej. Nič pa ne bomo sankcionirani zaradi tega, če tega ne bomo naredili. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na gospoda Jazbinške, gospod Božič. Tri minute.

G. PETER BOŽIČ

Ja, jaz osebno sem prepričan, da se vsak dialog na neki spodobni ravni konča tisti trenutek, ko kdo od svetnikov zaključuje svoje misli tako, da smo ali pa nismo barabe. Zlasti pa potem, pa na koncu ugotovi še to, da smo zlorabili proceduro. To se pravi, da ... je eden od svetnikov – je imenoval svoje kolege za barabe. Jaz odkrito povem, če – od tod naprej se lahko samo še pretepamo – fizično. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika na gospoda Jazbinška, gospa Miklavčič.

Replika na repliko? Izvolite gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz seveda nisem nobenega mestnega svetnika imenoval za barabo. Jaz sem dal možnost izbire. Možnost izbire je bila zelo enostavna. In jaz sem tudi povedal, da sam ne bom zasledoval notranjih vzgibov. Ali baraba, ali pa neumen. Jaz namreč drugače ne razumem, da nekdo glasuje za sklep o referendumu, pri čemer tega noče. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Kot rečeno replika na gospoda Jazbinška, gospa Miklavčič. Tri minute.

GA. MIKLAVČIČ BARBARA

Jaz bi se še enkrat vrnila na to, ali smo tukaj v mestnem svetu barabe? Ali sedimo barabe? Ali ne sedimo barabe? Jaz sama sebe ne smatram za barabo. In ne bom pustila nikogar, da me bo klical baraba. Najmanj pa v nekem prostoru, ki naj bi bil civiliziran. Tako, kot je mestni svet. Tukaj smo zaradi javnega interesa. In nihče nikogar nima pravice klicat baraba. Toliko, kar se tega tiče.

Drugo, kar se tiče rokov. Stvar se je vsa začela zapletat zaradi rokov. Gospa županja je lepo obrazložila, da gre za inštrukcijski rok. Vsak se ima lahko prepričat, prebere v zakonih, kaj to pomeni. Povedala je, da je to rok, ki - ko poteče, pravica strankam ne zapade. To je rok, ki ga je mogoče zaradi objektivnih razlogov podaljšat. In ta rok se je v tem primeru podaljšal, ker ni v tem primeru sankcij. To ni prekluzivni rok, pri katerem rok, ko poteče – stranki pravice do uveljavljanja zahtevkov, oziroma uveljavljanja obveznosti – preneha.

In še, kar se pa tiče kako, da smo enkrat odločili proti, drugič za. In zdaj že v naprej gospod Jazbinšek govorite kako bo zdaj mestni svet kar naenkrat glasoval nekaj za, prej pa proti. Kako pa vi veste kako bo danes ta mestni svet glasoval? Lepo prosim, ne prejudicirajte dejanj. Procedura je procedura. In tudi vi zahtevate, da se procedura spoštuje. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Tri replike na repliko. Najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Meni je všeč gospa Miklavčič, da ste uporabili besedo javni interes. Ne vem, če ste razumeli mojo razpravo? Moja razprava je šla v to smer, da se tle tepeta dva interesa. In eden interes, je interes neke politične opcije. Ki bi rada drugi politični opciji miselni delikt vsilila. Dvanajst tisoč podpisnikov. To pomeni, da ne gre tukaj za razpravo o javnem interesu, ampak gre za razpravo o – rekel bi nekem vzorcu. Nekem vzorcu, ki je seveda vzorec ene politične opcije. Ni pa očitno vzorec druge politične opcije. In se zato zlorablja procedura. Bom pa vesel gospa Miklavčič, če je ta zaključek vaše razprave šel v to, da vi ne boste glasovali za sklep, ki ga je vaša županja predlagala. To je to, da podpirate, ne? V bistvu nekaj, kar ste prvič seveda drugače podprli. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Minuta, gospod Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala. Gospa Miklavčič, moram vas popraviti. Sodišče ni podaljšalo tega inštrukcijskega roka. Kajti, tudi, če gre za inštrukcijski, ne prekluzivni rok – rok se ne podaljšuje v tem konkretnem primeru. Tudi ni bil podaljšan.

Sodišče po izteku tega roka nadaljuje s proceduro. Sodišče je dalo petnajst dni za odgovor. In, če v teh petnajstih dneh ne dobi odgovora, potem nadaljuje s proceduro. Če pa se slučajno stranka tudi po petnajstem dnevu – še da od sebe, pač še neko stališče do tega. Ga pa seveda sodišče lahko uporabi, če še ni s proceduro šla tako daleč, da to ni več aktualno. To pomeni inštrukcijski rok, če še niste slučajno vedeli.

Vendar v tem primeru, ko je pa ta mestni svet, že ob stališču Muftije, zavzel stališče. Enako stališče ima tudi gospa županja v tem predlogu. Je pa popolnoma nepotrebno...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite ...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

... da...

GA. DANICA SIMŠIČ

... misel.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

... razpravo ponavljamo, ker smo jo že imeli ob Muftijevem predlogu. Pa še inštrukcijski rok je tukaj potekel. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na repliko, gospod Gomišček. Izvolite.

G. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja – hvala, lepo pozdravljeni. Jaz bi samo repliciral na to, barabe ali neumni. Kolega Jazbinšek ni rekel, da ste barabe. On je dal dve opciji. Zdaj, na žalost se obe opciji tepeta s tem, da javni interes ni zadoščen. Samo moram reči, da velikokrat v tej dvorani – jaz druge opcije, kakor barabe ali neumni, res nisem videl. Lahko barabe rečemo, da so premeteni nekateri. Ampak, od S.I.B. banke naprej, do ne vem kaj smo na istem. In opcija je barabe, ali neumni. Barabe lahko olepšamo in rečemo premeteni. Tako, da jaz tle mislim, da nobenega ni z barabami označil. Ampak, kar se pa javnega interesa tiče, se moramo pa velikokrat vprašat, katera od teh dveh opcij dejansko res velja. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki. Jaz razprave o – na temo – ali barabe, ali neumni svetniki, oziroma svetniki, ne bom več dopuščala. In bom vsakemu vzela besedo. Kajti, sprašujem vas – kaj vam je bolj všeč? Da se poimenujete s prvo besedo? Ali z drugo besedo? Jaz vas vse spoštujem. In tudi vsa vaša mnenja. Ali se z njimi strinjam, ali ne, je drugo vprašanje. In prosim, da se pravzaprav ne norčujete iz samih sebe in ne ponižujete sami sebe.

Besedo za repliko ima gospod Jakič.

G. ROMAN JAKIČ

Hvala za besedo gospa županja. In seveda za opozorilo. Če lahko citiram, bilo je rečeno – ali smo budale, ali barabe. To se iz magnetograma lahko vidi. Jaz seveda ne vem, v katero kategorijo se uvršča gospod Jazbinšek. Jaz se sam uvrščam...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jakič, prosim ne na to temo.

G. ROMAN JAKIČ

... med ljudi, ki ne glede kakšno je javno razpoloženje, zagovarjam seveda vsakič in ob vsaki priložnosti ustavne in pa civilizacijsko pridobljene pravice. In pravica državljanek in državljanov Republike Slovenije, islamske veroizpovedi – ki je mimogrede druga največja verska skupnost v Republiki Sloveniji je, da dobi svojo džamijo. In gospodu Jazbinšku in ostalim, ki seveda želijo zbanalizirat in poneumit ta mestni svet, seveda sporočam, da naj nehajo slepomišiti. Naj odkrito povedo, da ne želijo v Sloveniji videti minareta. In – ali je to predvolilna kampanja, kot je rekel – o kateri je govoril gospod Jazbinšek, ne vem. Seveda pa gre za politiko. In seveda politiko tega mestnega sveta. Ki že od 72. leta obljublja Islamski verski skupnosti, živeči v Republiki Sloveniji, da bo prišla do svojega objekta. Ne do svojih molilnic, ki jih ima po Sloveniji. Ampak do svoje džamije. In te džamije lahko vidimo po vseh evropskih mestih. In tudi neevropskih mestih. Pri takih, ki so mnogo bolj – bi temu rekel – zadržana in konzervativna, v smislu verske, oziroma religiozne veroizpovedi. In vesel sem, v resnici sem vesel. Da sem na strani tistih, ki jim je politično vodilo tudi v...

.....konec 1. strani I. kasete.....

... in o tem dragi moji kolegi in kolegice govorimo. Ne o budalah in barabah. Ampak o ljudeh v Republiki Sloveniji. O naših državljanekah in državljanih, ki si želijo – molit v Športnem zavodu Tivoli. Temveč si želijo molit tam, kjer molijo Rimokristjani, tam, kjer molijo protestantje. Tam, kjer molijo ortodoksni Kristjani. Moliti v svojih... Moliti v svojem verskem objektu. In še enkrat, prosim ne slepomišit. Povejte, da vas moti. Moti vas v Republiki Sloveniji, po raziskavah, ki je, da bi delili prostor, ali živeli ob homoseksualnem paru. Ob drugih marginalcih. Moti vas – ljudje druge veroizpovedi, et cétera. Povejte to na glas. Ne pa govoriti o lokaciji.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. ROMAN JAKIČ

Če pa že mislite o lokaciji, potem pa dajte, sem vas že zadnjič pozval – predlagat tri možne lokacije, pri katerih ne boste aktivno, niti pasivno igrali vloge ponovnega zbiratelja, ali zbirateljice podpisov za mogoč – še en referendum. In na nek način ponovno za par desetletij preložit izgradnjo džamije, ki jo nujno Ljubljana in Slovenija potrebuje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Tri replike. Najprej gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz...

GA. DANICA SIMŠIČ

Replike na repliko...

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz se najprej opravičujem za besedo barabo. Sprejemam to, kar je rekel moj kolega – spretneži, ne? Pardon, kako že?

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, na to temo, smo rekli...

G. MIHA JAZBINŠEK

O.k. – premetenci, seveda – jaz trdim, čez mejo zakona. Tisto, kar je dobro, da je načel – da je načel gospod Jakič. Čeprav to načenja na način kolektivnih subjektov. Jaz sem se eksplicitno izjasnil v časopisih. Če to berete, boste videli, da v Sloveniji bo džamij več. Povedal sem tudi, na kaj morajo biti dimenzionirane. Da morajo biti dimenzionirane na dva dogodka letno. Ker niso nikjer po svetu. Povedal sem, da bo džamij več – vendar seveda – na dogovorni način vstopa – in v prostor in v družbo. In to je seveda tisto, kar je bistvo. Tisto, seveda, kar pa mi zdajle počnemo, je pa zavlačevanje, zavlačevanje in zavlačevanje – vprašanja lokacija. Če bi mi to vodo odrezali, v trenutku, ko bi bilo treba...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

... le tako, bi lahko šli v novo etapo. Tiste tri lokacije, jaz jih pokažem več, kot tri, ne? Seveda finančno so pa malo dražje, kot ta. Pa še mesto ne bi nič zaslužilo. Če je to sploh mestna zemlja. To je pa druga tema. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na repliko, gospod Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala. Jaz mislim, da gospod Jakič nam ne more nalagati kaj naj povemo. Mislim, da so ti časi, ali pa vsaj naj bi ti časi minili v samostojni Sloveniji. Naj ne bi bilo tako, da bi ena politična garnitura nalagala ljudem kaj naj povejo in kaj naj govorijo.

Povedal smo pač vsaj svoje mnenje. Povedali smo, kaj nas moti. In seveda v tem smislu nam tudi – nas tudi ne more pozivati, dajte lokacije, dajte nove lokacije, da bomo potem lahko šli korak naprej. Ja, saj ravno zato, ker se zadeva zavlačuje. Ker se ne gre s postopkom do konca. Ker so konec koncev ne izpelje ta referendum, postopek stoji. In ni možno se pogovarjati o novih lokacijah, primernejših.

Kar se pa tiče z gradnjo verskega objekta. Sam naziv džamija, ali kakor koli drugega niti ni pomembno. Kajti, džamija...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Zaključujem, ja. Bistvo pa je, da se mora ta verski objekt graditi skladno z urbanističnimi normami in interesi okoliških prebivalcev. Tako, kot za vse druge objekte, ki se gradijo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. In še ena replika na repliko, gospod Bručan.

G. ANDREJ BRUČAN

Ja, gospod Jakič je začel pravzaprav svoj nastop danes v svojem znanem, klasičnem stilu, ne? Ves čas govori ene in iste stvari. Ponavlja nekaj, kar smo mu že zdavnaj razložili. Da je pač – gospod Jakič, vaša stvar je, če to razumete, ali ne, ne? Zdaj mislim, kako to se kaže navzven, je tukaj jasno. Ker ponavljate skoz iste stvari. Iste stavke celo, s katerimi nas želite pred ljudmi očrtni, kot neke ksenofobe. Kar seveda – približno nismo. In to je bilo jasno razvidno iz vseh naših izjav. Iz vseh naših nastopov v zadnjem času.

Je del moje, moje replike je porabil tudi že gospod Kovačič, kot je rekel, da smo mi seveda jasno povedali, da smo za verske centre, tudi za islamske – islamsko veroizpoved. Pri čemer seveda ne uporabljamo takih nesmislov, kot je – ne vem religiozna veroizpoved, kot ste jo vi uporabil. Mislim, to je popolnoma izraz, ki nič ne pomeni. Ničesar ne pomeni.

V – seveda bomo v prihodnje delali v smislu dobrega...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. ANDREJ BRUČAN

... za naše prebivalstvo, za prebivalstvo Slovenije, za avtohtono prebivalstvo. Istočasno pa tudi za vse priseljence in tudi za Muslimane. To, kar pa vi počnete, seveda, je pa samo ovira pri njihovem nadaljnjem – tudi pri njihovi nadaljnji veroizpovedi, ki jo jim pač zagotavlja ustava. Vi delate prav v nasprotju z njihovimi interesi.

GA. DANICA SIMŠIČ

Sledijo razprave. Najprej gospod Gomišček, za njim bo razpravljal dr. Drobnič. Izvolite.

G. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala, saj mislim, da bo tale moja razprava tudi delno odgovor na kolega Jakiča. Glejte, jaz se zelo strinjam s kolegom Sušnikom. Jaz mislim, da je – tukaj smo vse povedali. Kar si nismo

tukaj povedal, smo si med sabo povedal. In mislim, da imamo vsi ta stališča zelo razčiščena. Tole, kar je, je samo eno politično premetavanje stare krame. In v bistvu tratenje časa.

Moram pa reči, da sem se k tej razpravi prijavil zaradi tega, ker sem to stvar malo od daleč pogledal, čez vikend. In sicer, ne vem zakaj meni reki nekako zadnje čase v glavo padajo. In za tole našo razpravo o džamiji, sploh pristop političnih elit k temu vprašanju – bi jaz rekel temu – volk dlako menja nravi pa ne. To je star slovenski pregovor. In tudi prekleto dobro velja.

Zakaj menim, da v našem primeru velja, vam bom pa zdajle razložil. Pred, še kar kratkim časom, dobro veste, kako je bilo. Vera je opij za ljudstvo. Ljudstvo je klerikalno, nazadnjaško, to je treba spremeniti. Nobenih smrek. Nobenih božičev. Če je kdo zamudil slučajno na tak večer, je bilo v službi črno gledanje in tako naprej.

Islamska skupnost ni dobila nobene džamije v tistem času. Je ni dobila. Vi, ki izhajate iz te politične opcije, se ne spomnim, da bi kdor koli kar koli rekel proti temu. Kar je vaš predsednik, ali član, leta ne vem kdaj voščil srečen božič, smo se vsi čudili, pa gledali, ali je to možno, ali ne. In to ni bilo še tako daleč nazaj.

Zdaj pa pogledjmo, kaj je v tem obdobju. Enostavno, bi človek rekel, če je bila prej dlaka črna, je zdaj postala bela. Kar na enkrat smo mi tisti, ki ne spoštujemo različnosti ver, ki zatiramo manjšine in take stvari. In vi ste tisti, ki na enkrat stojite za religijo in to za vsako religijo v tej naši državi.

Stojite za človekovimi pravicami in za vsem. Zato trdim, da prvi del tega reka – volk dlako menja – drži. Jaz upam, da sem smisel tega razložil. Zdaj bom vam pa še povedal, zakaj nravi pa ne. Lejte, v vsem tistem času niste niti enkrat vprašali naroda, ali bi mogoče božič pa le bil dela prost dan? Ali bi mogoče ljudje brez strahu se združevali? Ali bi obnavljali cerkve? Ali bi v Ljubljani naredili kakšno, kakšen turn, ki bi bil malo višji od okoliških stavb? Nikoli nisem slišal nobenega. Zakaj se zdaj zavzimate, vemo. Za 27 m velike turne. Takrat torej niste nobenega vprašali. Hoteli ste izkoreniniti tisti opij za narod. Hoteli ste – ne vem kaj, spreobrniti ta narod in mu zaželeli najboljšo bodočnost.

Kaj pa je zdaj? Zdaj naj bi bili v demokraciji. In v končni fazi demokracija za mene pomeni zadnja beseda demokracije je – referendum. Greš in vprašaš narod kaj misli o stvari. Kaj vi delate že spet? Z vsemi pravnimi, formalnimi, neformalnimi sredstvi – čeprav ste slišali kolego Jazbinška, ste bili za referendum, zdaj izpodbijate to stvar. Toliko daleč ste prišli, da vi prejšnjo, prejšnji sklep – vaš, večinski sklep – zdaj izpodbijate in dajete prav gospe županji, kakor zastopim. Ni še jasno izglasovan. To – kolegica Drobničeva. Ampak, sem prepričana, da bo to izglasovano.

GA. DANICA SIMŠIČ

Mislite – gospa Miklavčič?

G. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Miklavčičeva, pardon... Miklavčičeva. Tako, da jaz tle nimam nobenega dvoma. Če vi dvomite – blagor se vam. Hočem reči – drugi del – nravi pa ne, je zame to. Poslušali niste takrat naroda. In poslušati nočete naroda zdaj. To se pravi, dlako ste zamenjali, nravi pa ne. In ta debata je res mučna. Mi se zavzemamo za te stvari takrat in zdaj. Samo, lepo vas prosim, v enem sožitju z narodom. Ne, da si elita nekaj zmisli, pa naj bo enkrat belo, ali pa črno. In tisto bo elita naredila. Vprašajte narod. Ne se boriti proti narodu. Prosim vas lepo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednjo... sledita dve repliki, najprej gospod Jakič.

G. ROMAN JAKIČ

Glejte, jaz bi rad repliciral in uporabil logiko, ki jo je gospod Gomišček tu uporabil. Govoril je o slovenskem pregovoru - volk dlako menja, nravi pa ne. Dajmo razgradit to, kar je povedal. V bistvu je na nek način, bi rekli Slovenke in Slovenci, pljunil sebi v skledo. Namreč, če 72. leta, če od 72. leta, z izjemo 82. leta, ko je oblast želela džamijo postaviti na Žalah, pa jo žal zaradi tega, ker je pogorela džamija v Zagrebu – denarja ni bilo. In so čakali dve ali štiri leta v Ljubljani, s to lokacijo in jo potem ukinili. Da bi do 72. leta, do – v začetku leta 2000 – je narav bila enaka. Džamije ni nihče – ni želel imeti v Republiki Sloveniji. In jaz sem vesel, da želim menjat nprav. Bojim pa se, bojim pa se – bojim pa se, še enkrat – da vi ne želite narav menjat. V tem je največji problem, ker jaz sem generacija, ko sem bil 72. leta star pet let, dr. Gomišček. In ne meni prtit komunizma, ko ga nisem videl od blizu, kaj šele od daleč. Ko sem bil na okopih takrat, ko ste vi še doma lepo za zapečkom stali in čakali, kaj se bo iz te demokracije izcimilo in potem prišli na plan. Politično plan.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, prosim... mir v dvorani.

G. ROMAN JAKIČ

In zato mi ne podtikat nravi. Moja nprav je, da bi spremenil to, spremenil to zelo mukotrpno čakanje naših državljanek in državljanov Republike Slovenije islamske veroizpovedi. Ki jo – od 72. leta trpijo to nprav, ki jim ne dovoli izgradnjo džamije v Republiki Sloveniji. In zato seveda, dr. Gomišček, vaše reklo je pravo. Ampak interpretirali ste ga pa slabo. In sebi v škodo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, minuta, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz ne bi rad, da se stalno ponavljajo eni stereotipi, ki ne držijo, ne? En stereotip je ta, da trideset let čakamo, ne? Ne čakamo institucionalno. Drugič, lokacija, ki je bila dana za Bežigradom, je bila spridena lokacija. Takrat je SZDL rekel – vsa verstva naj grejo k mestu mrtvih. In so tja lociral. Pol se je spomeniško varstvo, seveda, na nek način odločilo, da pa glih džamija, pa Žale – ne grejo čisto skup in tako naprej. Ampak, nastopila je tudi osamosvojitvev, v tistem trenutku, ko so oni prišli do lokacije. Ravno v tistem trenutku. To se pravi, da se je ta vprašanje začel iz nova. 79. leta je bila pa Islamska skupnost v Sloveniji, ki je bila seveda vsejugoslovanska, tudi kosovarska, na konec koncev – spremenila v to, da je to diasporen džemat – BiH. Bošnjaške islamske skupnosti. In 99. so oni prvo, prvo artikulirano zahtevo hoteli. In v tej artikulirani zahtevi, je jasno...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, bom zaključil. Je bilo 2000 m² površin. In tri do pet tisoč kvadratnih metrov velika parcela. Dobili so pa zdaj 4000 menda. V tlorisu. V štuk še več. In 20 000 m². Vmes so se zgodili – en obisk pri Kučanu. In to, da so naši urbanisti spremenili negativno stališče v parkovnih površinah, v pozitivno stališče. Ker mesto-tvorne - mesto-služne cone čez cesto, pa niso hoteli vzeti za svojo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika, gospa Miklavčič. Tri minute.

GA. BARBARA MIKLAVČIČ

Hvala lepa za besedo gospa županja. Jaz imam repliko na gospoda Gomiščka. Prvič bi želela, oziroma pričakovala, da me bo po nekih – pol leta – mogoče si zapomnil moj priimek in ime. Drugič pa, kar se tiče predstavnikov bivšega režima v različnih strankah. Lepo prosim, da ste – da ste selektivni pri tem. V vseh političnih strankah našega slovenskega prostora so predstavniki bivšega režima lepo porazdeljeni, vključno z – na najvišjih pozicijah. In ni mogoče sprejet dejstva, da se to preprosto generalizira.

Vi meni ne morete govoriti, kje sem jaz bila. In kaj sem jaz delala v prejšnjem sistemu. Dajte lepo prosim pogledati – kje in ne generalizirajte in ne uporabljajte nekih stereotipov za neke stranke. Mislim – kar tako počez. In gledate v oči nasprotno stran in govorite – in govorite, kako mi – oziroma, hočete vi povedat, da jaz v bivšem režimu nisem puščala gradit cerkev. Da nisem puščala ne Muslimanom, to vi pravite. Sedite tukajle in to vi pravite. To je neokusna debata. To je nesprejemljivo, da se na taki ravni pogovarjamo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Gomišček. Replika na repliko?

G. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, jaz bi na vse lahko...

GA. DANICA SIMŠIČ

Odgovor na replike...

G. DR. GREGOR GOMIŠČEK

... odgovoril...

GA. DANICA SIMŠIČ

Torej imate tri minute.

G. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Tako, da mislim – bom zdele, ko sem mal, kakor smo videli, sem malo slabše pri spominu. Pa bom zdajle kar na vaše odgovoril. Jaz se opravičujem za lapsus pri priimku. Moram pa reči, da nisem edini, ki se mu kdaj to zgodi. Tako, da – jaz mislim, da v žaru debate je to včasih sicer – ni primerno, ampak je nekako opravičljivo.

Mislim, da jaz še nikoli, drugač pa odgovor na vaše... Mislim, da jaz še nikoli nisem šel na človeka. Ampak, sem šel na stranko. In dejstvo je, da stranka, mate napisano tako, kakor jaz, pri vašem imenu. Ta stranka je, po mojem – pravna naslednica Komunistične partije Jugoslavije. Mogoče se motim. Ampak, jaz imam ta občutek. Ker drugače bi si rekel, da tudi premoženje in te stvari, si bojo drugače razdelili. Pa nočem tako daleč sploh iti. Da ne bi mislili. Zaradi tega, ker pustimo te stvari. To so stare stvari. Ampak, ampak – premoženje vam paše. Mislim, da vam tudi nasledstvo, če vam očitam – se ne smete razburjati. Pa ne vem, to so – to je moje. Mogoče generaliziram. Nisem pa nikoli na nikogar od vas osebno to ni letelo. Ampak, na stranko mislim pa, da presneto to drži. Tako, jaz mislim, da sem s tem odgovoril in jaz upam in srčno si želim, da se res borite za pravice vseh potrošnikov v tej naši državi. Ker še presneto rabijo to borbo.

Zdaj, kolegu Jakiču – dobro, 75. leta res, sem bil jaz v Ameriki. Pa so me učili demokracije mogoče na takih zborih, ki - vi ste pa – niste še nič o komunizmu slišali, ne? Tako, da – pač je, razlika je ta, ne? Ampak, da sem pa jaz se doma skrival, vi ste pa na okopih bli – to tudi ne vem, meni se zdi – to so tudi taki stereotipi, ki – jaz bi jih sicer rad verjel, ne? Ampak, se mi zdijo sploh – res, tle se mi zdijo neprimerni. V tem prostoru o tem govoriti, ne? To so take – jaz sem vam že par krat čestital na demagoških govorih. In mislim, da – da se iz govora v govor popravlja kolega Jakič, ne? Ne bom niti govoril kateri predstavniki so podpisovali različne predaje in razorožitve in ne vem kaj. Ampak, se mi zdi res neprimerno, res neprimerno v tej debati.

Tudi, kolega Jakič, da nam očitata, da ne maramo džamij in takih stvari. To ni res. Kar lahko res dokažem je, da taki, kakor sem jaz, ki tako mislimo – smo res, recimo največ deset let na oblasti. In ostali, ostali, ki so v drugih vodah nekako gor rasli. In imeli drugačna načela. Vsaj v začetku – so spadali k tisti strani, ki je dejansko smatrala, da je vera opij za ljudstvo. In temu primerno je bilo ravnanje dolga desetletja v tej domovini.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Tako, da...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani...

G. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Jaz mislim, da sem s tem kar odgovoril. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja razprava mag. Drobnič. Za njim bo razpravljajal gospod Jarc.

G. MAG. JANEZ DROBNIČ

Bi tvegaj nekako...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, ... prosim za mir v dvorani...

G. MAG. JANEZ DROBNIČ

... stališče, da je zagotovo v javnem interesu, da je te razprave čim prej konec. Zato, ker resnično bomo vse notri povlekli. Od zgodovine, na dolgo in široko. Zagotovo – nekaj se počutim, kot nekakšen instrument v projektu nekoga drugega, ob vsem temle, kar se zdajle odvija.

Mi smo svet že sprejeli, stališče. Ta instrukcijski rok, ustavno sodišče bo upoštevalo. Ne. Ključna reč pri ustavnem sodišču – presoji je, ali je to vprašanje, oziroma odločitev, ki je tudi privedla do tega vprašanja, skladna z ustavno – z ustavno materijo. Oziroma z ustavo. To, ali bomo mi kaj napisali tako ali drugače, ne bo vplivalo na odločitev. Kajti ustavno sodišče se mora opirati na ustavo in na naša dejanja, ki smo jih storili. Ne pa kako razmišljamo o obdobju iz leta sedemdeset naprej. To zagotovo nima več veze. Zato, ali bomo mi ta papir poslali, ali ne, je čisto vseeno. Verjetno je mnogo bolj pomembno, da – da se morda nekateri šefi stranke, ki imajo pri tem ključno in odločilno vlogo, sestanejo separatno z nekaterimi ustavnimi sodniki. Mislim, da je to mnogo bolj pomembno za odločitev, kot pa to naše razpravljanje v mestnem svetu. Absolutno.

V Ljubljani je veliko več projektov, ki bi jih morali zdajle, v temle času narest. Zdaj, glede tega, ali džamija, ali ne. Vse te razprave – se da nekaj razbrat neke vrste navijaštvo. Za eno ali za drugo vero. Jaz vsakemu toplo priporočam, naj se distancira od tega navijaštva. Zato, da bi nagajal katoliški veri, je treba zadaj podpirat, ne vem – Islamsko skupnosti, ali pa prizadevanje. Zato. Dejmo pustiti civilno družbo, da zaživi. In dajmo delati zazidalne načrte in objekte in oblika, ki bo skladna z neko, z neko osnovno – kulturološkim vzorcem v tej Sloveniji. Jah, to, če zahtevamo od posameznika, da se podredi tej volji. Ali pa, da se neka druga skupina podredi tej – tej obliki, potem bodimo do vseh enaki. Če vam za božjo voljo v Kranjski gori ne dopustijo, da naredite ravne strehe, potem pač je ne boste naredili. Zato, ker se to, se to ne sklada s tisto krajino, s tem okoljem. Tako je. Tako je in zdaj, ali za nekoga ja, za drugega ne – ne vem.

To je torej – zakaj trideset let ni bilo zgrajeno? Ne vem. Verjetno pa, zagotovo pa ni za to kriva opozicija. Takrat ni imela pozicije moči, da bi o tem odločala. Pa tudi zdaj nima. Ah, zdaj se gospod Jakič malo smeje. Ker je pač takšne sorte, ne? On bi rad...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim...

G. MAG. JANEZ DROBNIČ

... naprtil kolektivno...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani...

G. MAG. JANEZ DROBNIČ

.. da ne želim, ne vem, da ne želim v bližini homoseksualcev, ali pa – ali pa islamistov. Ali pa kaj? Ne vem, kaj vas je zadelo? Kaj mi to projecirate vaše lastne projekcije? Kaj to meni nalagate? Jaz nisem to nikoli rekel. Vi to meni projecirate. To isto lahko rečem – laž. Gospod Jakič to je laž. Mene ste tle notri oklevetal. In ne pustim se – tega reči.

... iz dvorane - nerazumljivo...

Ja, točno...

GA. DANICA SIMŠIČ

Razpravo ima gospod Drobnič...

G. MAG. JANEZ DROBNIČ

Razpravo imam. Ja... In zato predlagam, da s tem zaključimo. Zato, ker to mnenje, ki ga zdajle ponovno dajete, nima čisto nobene teže. To je čisto igračkanje. In pejmo že naprej na konkretne stvari.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ste zaključili? Ja. Najprej replika gospod Pavlica.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Moram reči, da me pravzaprav preseneča, ker se večina sklicuje tukaj na nekakšno razpravo. Več ali manj poslušamo razpravo, ali pa referate ene same strani nekega diskurza. Na osnovi katerega bi se lahko postavile vrednostne sodbe, ki jih že cel večer, pa še na vseh prejšnjih sejah postavljate. Pravzaprav niti ni bilo do zdaj. Še posebej pa je zanimivo, da ravno vi, ki največ govorite, pravite – saj razprava, saj smo si že vse povedali. Nima sploh smisla razprava. Pa še kar govorite. In ure in ure zgubljam pravzaprav o temi, o kateri smo si že vse povedali. In vlečete, da tako rečem, ob to temo, še zgodovino trideset let nazaj. Zato, da še nekaj dalj časa zgubimo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani.

Naslednja replika gospod Ja... Replika na repliko? Gospod Jazbinšek izvolite. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz sem hvaležen gospodu Pavlici, ker ni ukradel cele tri minute bodočnosti. Ne? Jaz sem si vzel zdele samo deset sekund, da ga opozorim, da naj drugič ne zavlačuje seje. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika gospod Jakič.

G. ROMAN JAKIČ

Ja, hvala za – za besedo. Poglejte, očitano je bilo, da se jaz, ali pa tisti, ki zagovarjamo pravico državljanek in državljanov – da dobijo svoj verski objekt, dobrikamo eni verski skupnosti zato, da bi nagajali drugi verski skupnosti. Seveda, če pa se mi zdi kateri argument za lase privlečen, se mi pa zdi ta. Mogoče sem pa, kot ateist – enako distanciran do vseh verskih skupnosti. In si želim, da vse verske skupnosti v Republiki Sloveniji, v skladu z Ustavo Republike Slovenije, enakopravno obravnavamo. Seveda priznavam dominantno vlogo največje verske skupnosti v Republiki Sloveniji.

Ampak, najtežje pa razumem, da ravno z njene strani. Ali pa predstavniki njene – tisti, ki so, ki verujejo v tej rimo katoliški cerkvi prihajajo. In, zdaj vas bom gospod Drobnič mogoče presenetil.

Mogoče ne veste kaj vaša stranka v mestu govori glede izgradnje džamije? Ravno ta stranka govori, da je seveda izgradnja takega kulturne verskega objekta, da je to nevarnost za Republiko Slovenijo. Vi problematizirate vprašanje – vprašanje teh vernikov, ali – in jih postavljate v položaj, da so v naprej ožigosani, kot tisti, ki lahko škodujejo ugledu, ali pa celo, da lahko seveda iz tega verskega, verskega centra preraste v neko, v neko urjenje nekih teroristov. Govorite o nevarnosti politike. Muslimanske vere na tem področju. No, o tem jaz govorim. Dr. Drobnič, gospod Drobnič, to je problem vaše stranke. To je problem vaše stranke, da niste eksistenčni v svojih izjavah. Preberite si stališča svoje stranke, ki jih je na prvi seji prebral na listu in pol vaš spoštovani kolega. In preberite si drugo najbližjo stranko rimo katoliški cerkvi – v tej, v tej državi – SLS, ki – kaj govorite in kakšna stališča.

In tega je mene strah. Kot ateist, sem pa enako distanciran do vseh verskih skupnosti. In si želim, da vse državljanke in državljani Republike Slovenije, ki verujejo, naj verujejo tam, kjer jim je mesto. In to je seveda v njihovem verskem objektu, ne pa v telovadnici.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replik ni več. Zdaj ima besedo za razpravo ... prosim za mir v dvorani. Lahko?

... iz dvorane – nerazumljivo...

Če lepo prosim, če omogočite tistim, ki želijo razpravljati razpravo? Če ne želite poslušati, lahko tudi prostor zapustite. Gospod Jarc, imate besedo.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, spoštovani svetniki, gospa županja. Jaz bom čim krajši. Tudi meni je že nekoliko mučno o tej zadevi govoriti. Ne bi pa nam bilo potrebno govoriti, če bi večina na moji levi sprejela Sklep o razpisu referendumu. In ga potem tudi zagovarjali. Ne pa da zdaj, bi rekel se dogaja absurd, o katerem je govoril gospod Jazbinšek. Potem gospod... skratka moji trije predhodniki tukaj, na moji desni. Referendum bi bil izveden. Rezultat bi bil, kakršen koli bi že bil. Ali iz premetenosti, prekanjenosti, ali nevednosti – pač gre zdaj mestni svet, oziroma večina v mestnem svetu bo šla očitno, kot se je že zgodilo prvič. Potem, ko smo dobili pritožbo, oziroma zahtevo Islamske skupnosti, po presoji ustavnosti referendumu. Sploh pa me čudi, zakaj dobivamo v dveh obrokih. Najprej to, čez tri tedne pa še županjino, ki je – očitno, torej, da sta se Islamska skupnost in pa županstvo poenotili in takoj na slednji dan, ko je bil Sklep o razpisu referendumu sprejet, je šla pritožba na ustavno sodišče. Tako s strani županje, kot s strani gospoda Porića. Torej, zadeva je bila pripravljena. Sklep ste morali sprejeti. Oziroma vam je bilo svetovano, da ga sprejmete zato, da bi ga lahko potem, ko je ustavno sodišče ugotovilo, da ni pristojno za odločanje o tej zadevi. Ko je bilo sporno samo vprašanje – referendumsko vprašanje. Seveda ste se pol – je bilo treba sklep sprejeti. Pač – z navidezno, neko navidezno demokratičnostjo, da se je potem zadeva začela odvijati, kot sem jaz...

Jaz sem pripravil en odgovor, ali pa predlog odgovora, o katerem naj bi mestni svet danes glasoval. Me zanima, če ga bo kdo podprl. Posebej bom pa pozoren seveda na glasovanje gospe Miklavčičeve. Seveda, ne bi rad zdaj v naprej rekel, da bo kdor koli ta sklep ne podprl. Oziroma podprl. Bi pa, glede na to, kar je bilo že rečeno, ne? Da naš odgovor v ničemer ne bo ustavno sodišče upoštevalo. Jaz bi rekel, da bi ga upoštevalo, če bi mi tukaj, v mestnem svetu, svesti Sklepu o razpisa referendumu, ki smo ga 22. aprila sprejeli – pač povedali, da gospa županja pač v svojem odgovoru. Oziroma v Pobudi za odgovor ustavnosti sklepa o referendumu, pač nima prav. In, če bi na določene zadeve opozorili, na katere jaz skušam v svojem odgovoru opozoriti. Jaz upam, da vam je uspelo to prebrati. Če pa ne, bi pa samo tista dejstva navedel, na katerih gradim moj odgovor. In ga predočam mestnemu svetu. In apeliram, da ga podpre.

Namreč, ustavno sodišče je še kako občutljivo na določena mnenja. Seveda bo pa tudi to mnenje, glede na to, da ne boste – torej, da boste podprli sklep županje, da jo podpirate pri tem, da pač podpirate njen ugovor zoper Sklep o razpisu referendumu, bo pa tudi to nekaj ustavnemu sodišču pomenilo.

Jaz bi zdaj čisto na kratko navedel razloge, zaradi katerih smatram, da referendum o lokaciji Islamskega verskega kulturnega centra, v nobenem primeru ne more biti proti ustaven. Seveda pa to mrcvarjenje, ki poteka zdaj že peti mesec – potem, ko smo, ko nas je 12 000 Ljubljancev 6. februarja vložilo podpise, bi bilo lahko že davno zaključeno. In Islamska verska skupnost bi že lahko, glede na politične usmeritve, ki so bile dane, v skladu z referendumom, zbiranjem podpisov, pa razpravi v tem mestnem svetu – iskala drugo pot. Ali novo lokacijo, ali pa bi se zadovoljila, oziroma bi rekla – funkcionalno bolj zadošča več molilnic.

Torej, jaz bi zdaj samo navedel čisto kratko – minuta, dve, zakaj smatram, da bi bilo pametno, da bi tak odgovor, kot sem ga pripravil, podprel. In pač ustavnemu sodišču pač povedati, da je – da ga ne napotujemo k temu, da bi lomastilo po pravu. In ne vem iz katerih petnih žil vleklo dokaze, da gre tukaj za – v bistvu kršenje ustavnosti, oziroma ustavnih določb. O katerih so že prej moji predhodniki govorili. Torej, takole bi tale zadeva zgledala.

Županja je potem, ko je ustavno sodišče se razglasilo za nepristojno presojanja referendumskega vprašanja v zvezi z ustavnostjo le tega, ustavnemu sodišču podala svojo zahtevo, katero izpodbija tudi sam Sklep o razpisu zadevnega referenduma, ki ga je Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejel potem, ko je bila zahteva za presojo ustavnosti referendumskega vprašanja že zavržena.

Vlagateljica, gospa županja nima nobenih pravnih argumentov za svojo zahtevo, oziroma pobudo. Zato se v svoji želji, da uresniči presojo sklepa po vsebini, zateka h konstrukt, ki v ničemer ne dokaže. Njen konstrukt je v tem, da naj bi z ne sprejetja sklepa nastala, citiram: očitno proti ustavne posledice. In, da naj bi bili protiustavni celo nameni predlagateljcev referenduma. Če zavzamemo stališče, da bi referendum, na katerem bi bil predmetni odlok zavržen, povzročil neustavno situacijo, to neizbežno pomeni, da bi v ustavi eksplicitno morali pristati in bi mogla biti not podana zahteva, da ima Mestna občina Ljubljana območje, določeno za gradnjo džamije.

Drugič, da ustava zahteva, da je to območje točno ob Cesti dveh cesarjev, saj ljudstvo na referendumu nima pravice zavrniti te lokacije. Da je bilo do sedaj stanje neustavno, ker ni bilo območja, določenega za džamijo. Torej, takšno stanje ni moglo šele nastati z zavrnitvijo odloka na referendumu. Da je situacija v vseh ostalih sto dvaindevetdesetih občinah neustavna, saj tam ni območij, posvečenih džamijam.

Da bo tudi v primeru izgraditve džamije, stanje še vedno neustavno, dokler ne bo območij, posvečenih za verske in kulturne centre. Za Mormone, Jehove priče, Bahajce, Scientiste, Sataniste. Da ne naštevam vseh registriranih verskih skupnosti, ki so registrirane pri Uradu za verske skupnosti.

Vlagateljica, gospa županja, zavzema stališče, da lokalna skupnost ne more odločati o sprejemu odloka. Ne more odločati. Torej, zakaj smo potem sploh razpravljali na mestnem svetu? O osnutku odloka o prostorskem aktu? O predlogu akta o prostorskem aktu? Torej, ne moremo odločati, da se neka lokacija za izgradnjo džamije – o tem sploh razpravlja, ampak bi mestni svet, glede na to, da gre za ustavno pravico, to enostavno moral sprejeti.

Torej, po stališču pobudnice, gospe županje, občinski svetniki morajo glasovati za, obkroženo z veliko, za tak odlok. Sicer pride do neustavne situacije. Po njenem stališču vprašanje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, prosim za mir v dvorani.

G. MIHAEL JARC

Po njenem stališču občani, ali njihovi predstavniki v občinskih svetih, kadar pred njimi, kadar je pred njimi takšen odlok, nimajo izbire. Morajo ga sprejeti, ali pa pride do neustavne situacije. Torej, to je ta absurd, o katerem je bilo govora prej. Torej, tega stališča ni mogoče zavzeti, niti podpret.

Če torej občani v procesu svojega neposrednega ali posrednega. Se pravi v mestnem svetu, oziroma v mestnem svetu, oziroma na referendumu – izvrševanja oblasti o lokaciji verskega objekta ne smejo odločati? Kdo je torej tisti, ki odloča? Ali je to župan? Občinska uprava? Ali je to sama verska skupnost?

Takšna razmišljanja so seveda absurdna, kot je bilo danes že nekajkrat ponovljeno. Vendar tudi logično. Posledica zahtev predlagateljcev ocene ustavnosti sklepa o razpisu referenduma, ki trdijo, da bi z ne-sprejetjem zadevnega odloka, prišlo do protiustavnih posledic.

Torej, iz vseh navedenih razlogov in s tem bom končal, je odločanje mestnega sveta in kot alternativna možnost seveda tudi referendumsko odločanje o vprašanjih, iz pristojnosti Mestnega sveta MOL normalen del demokratičnega odločanja. Vprašanje lokacije in

izgradnje džamije, pa ne zadeva le Islamske verske skupnosti, ampak je tudi strokovno, politično, urbanistično, arhitekturno vprašanje. Pri katerem ljudstvu, oziroma občanom po ustavi in zakonu – ni mogoče odvzeti pravico odločanja.

Jaz upam, da bo ustavno sodišče, glede na to, da je razglasilo, da bo zadevo prednostno obravnavalo, čim prej odločilo. Kakor koli že bo odločilo.

Če bo odločilo, da zadeva ni protiustavna, se bomo morali še enkrat sestati. Določiti nove roke za referendum. Ta je bil že določen za 23. maja. Ta je potekel. Upam, da se nam ne bo treba sestajati. Ne vem, kaj pravi poslovnik in pa, in pa statut. Enkrat konec julija – in sprejemati odločitev, da bo referendum seveda nekje sredi avgusta, ali pa konec avgusta. Seveda iz čiste bojazni, da ne bi spet prišli do tistih rokov, ki so blizu državno-zborskih volitev. Se pravi, da se ne bi ta zadeva, za božjo voljo, po neki, ne vem kakšni peri... slučaju, če mu lahko tako rečem. Sicer je zame slučaj bog bedakov – zgodila na isti dan. In bi pač, ne vem – analitiki, kakršni ste, verjetno ste se usedli in pogledali, kaj bi to lahko pomenilo. Oziroma, ne pomenilo. Meni je vseeno. Referendum naj bo, pa čeprav 20. avgusta, ko bojo v Ljubljani tisti, ki pač na morje ne morejo. In pač bodo šli na referendum. In, ki si ga ne morejo privoščiti.

Še enkrat apeliram pač, da mestni svet, oziroma županja, ne mrcvari te zadeve še naprej. Zadeva bi bila lahko že davno rešena. Če smatra, da gre za kršenje ustavne pravice Islamske verske skupnost, jo povzroča ravno s tem, ko zadevo še po nepotrebnem zavlačuje. In se pritožuje, torej na ustavno sodišče. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Černjak, za njim bo razpravljal gospod Omerzu.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Spoštovan gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Ustavna ureditev o ločenosti cerkve od države poznamo. Tudi poznamo spoštovanje enakosti, ne glede na spol, starost, veroizpoved, to nam je poznano. Vemo, da če nekoga odrivaš na rob družbe in si kljub in si ga kljub določeni drugačnosti ne želiš sprejeti medse, v bistvu ravno s tem povzročaš konflikte v družbi. In upam, da se zavedamo, da določena drugačnost, nas ne nazadnje tudi bogati. Ne živimo več samo v Sloveniji, živimo v Evropi, s 460 milijoni prebivalcev. Kjer smo mogoče mi, z manj kot 2 milijonoma drugačni. In od koga celo nezaželeni.

Zato je prav, da če je le mogoče, omogočamo vsem tistim, ki želijo tukaj živeti. In so ne nazadnje naši državljani, da lahko uresničujejo svoje pravice. In pri tem, prosim ne se sklicevati na razne prostorske akte in ne vem še kakšne omejitve. Poiščimo pravne možnosti, ki bodo omogočile, da do tega pridemo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja razprava gospod... Gospod Jazbinšek replika.

G. MIHA JAZBINŠEK

... Jaz moram replicirati, ne? Svojemu somišljeniku, ne? Kar se tiče načel. To je popolnoma jasno. Mislim, ne – ne repliciram, moj somišljenik, kar se načel tiče. Seveda, žal pa ni družga tle, kot prostorski akt.

Zdaj, da bi se prostorske akte prirejal, ne? Rekel bi, nekemu kar tako. Sploh ne. Najbolj grozno bi bilo, če bi se reklo, da se te akti prirejajo nekemu, ki je na robu družbe. To je

ponovil že Hanžek v enem od svojih zapisov. Ki je imel neko polemiko z mano. To ni res. To je cerkev, ki je druga v slovenski naciji. Cerkev, ki ima izrazito pravno kulturo. Ki ima to pravno kulturo iz Turčije. In, ki ima skozi Avstro Ogrsko. Franc Jožef je seveda postavil sistem Islama – evropskega. Takrat, ko se je, ko je prišla Bosna od – na tradicijah Turčije. Ampak potem tudi to postavil.

Seveda so zdaj novi pogoji. Novi pogoji so ta, da seveda Islam ne prihaja iz Bosne, vedno. Čeprav je to diaspora Bošnjakov. Islam lahko prihaja tudi neevropski.

Zato bi bilo prav, da seveda pride sem ta Islam na evropski način. Namreč, ta Islam prihaja tudi z ogromno finančno malho. In s to ogromno finančno malho imajo probleme, recimo v Sarajevu samem. Ta malha je tako velika, da ko v Tuzli naredijo islamski kulturni center, ga čez en teden zaprejo. Ker ni vernikov. Ta malha je tako velika, da seveda zahteva Saudska Arabija, v Fardovi džamiji, svoj – rekel bi Vahabitski islamski center. Sredi, sredi, sredi – Sarajeva.

To pomeni, da pravila, pod katerimi prihaja v prostor in v družbo, druga največja verska skupnost, ki ni iz obrobja. Niti po številu, niti po kvaliteti njihove vere – niti ni iz obrobja glede, rekel bi, finančne možnosti, ki ta trenutek presegajo vsa druga verstva. Ne? Naj pride v ta prostor urejeno, na način, ki – ko – naj se aplicira Bošnjaški islam, ki je bil posebej institucionaliziran v Sloveniji, kot – kot odskočna deska za evropski islam.

Pri čemer seveda tukaj lokacija res ni ne vem koliko pomembna. Ampak voluntaristično...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

...nihče na nobeno lokacijo ne more prihajat voluntaristično. Niti – jaz sem povedal, da so samo čez Cesto dveh cesarjev, imeli odobreno lokacijo. Pa se jim ni dopadla. Pa jim je sklad tehle kmetijskih zemljišč rekel – ah, pejte na to stran. Tam, kjer so parki. Ne pa tam, kjer je mesto-služna dejavnost. In so se odločili seveda iti na nezazidljivo. In zato mi ta akt delamo. Drugače mi tega akta sploh ne bi delali. Da naredimo zazidljivo nekaj, kar sploh ni bilo ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je...

G. MIHA JAZBINŠEK

... zazidljivo.

GA. DANICA SIMŠIČ

... iztekkel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Replika na repliko gospod Černjak.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Hvala lepa, jaz bi samo svojega somišljenika po idejah - samo še nadgradil, oziroma tudi za vse ostale. Ko govorimo o tem vprašanju, govorimo o evropskem ali turškem islamizmu. Ne pozabiti, da danes, to vprašanje, ko se pogovarjamo – da bomo do konca decembra odločali še o enem večjem vprašanju. Tudi, kot Slovenci in Slovenija, bomo Turčiji dali možnost, da se pogaja v Evropski uniji, ali ne. Zato vam povem, da v bistvu današnje odločanje, je bistveno širše in to vprašanje bistveno pomembnejše. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zadnji je, v tem trenutku, prijavljen gospod Omerzu. Izvolite.

G. BRANKO OMERZU

Hvala gospa županja za besedo. Da se ne bi pol oglašal pri obrazložitvi glasu, naj že zdaj povem, da podpiram predlog sklepa županje, kot je priložen.

Gre pa za eno vprašanje, ne? In sicer za eno vprašanje, ki je meni tudi zlo, zlo čudno. Zlasti do tistih kolegic in kolegov, ki ste podprli Sklep o razpisu naknadnega referendum. In, ki ste podprli Sklep o spremembah Sklepa o razpisu naknadnega referendum. In, ki boste tudi danes podprli predlog županje.

Mislim, da pri podpori prvega sklepa, sva bila samo dva svetnika proti. Pri podpori drugega, sem bil samo jaz proti. Od vsega začetka sem bil proti iz preprostega razloga, ker sem globoko prepričan, da če bi zakonodajalec mislil...

.....konec 2. strani I. kasete.....

...podpisih, bi enostavno naložil županu, županji, da v tem in tem roku razpiše tak in tak referendum. V kolikor je pa zakonodajalec občinskemu svetu prepustil tudi to odločitev, je pa stvar, seveda občinskega sveta in vsakega svetnika, vsake svetnice posebej, da se odloči po svoji vesti.

In tu pa je nek dualizem, za katerega je verjetno tudi potrebno neko vprašanje naprej. Ne vem, ali takrat ni bilo dovolj politične hrabrosti, da bi zavrnili te sklepe o razpisu naknadnega referendum. Ali je šlo preprosto za to, da pač se mestni svet skrije za zahtevo županje, za ustavno presojo tega odloka.

Tako, da tu se meni pojavlja vprašanje. A ne glede na to in ne glede na ta vprašanja, mislim, da je prav, da ustavno sodišče presodi to zahtevo za razpis referendum. Ta sklep. Ker še enkrat trdim, to ni vprašanje odlok o neki prostorski ureditvi. Ampak je vprašanje popolnoma druge, oziroma se skriva tam, kot se je javno izkazovalo pri zbiranju podpisu za razpis referendum. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Gospod Kovačič, izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala. V tej zadevi, o kateri teče beseda, gre za postopek, ki se rešuje na ustavnem sodišču. V tem postopku sodelujeta dva subjekta. Na eni strani je en subjekt, ki je sprejel Sklep o razpisu referendumu in ki želi, da se ta referendum seveda izvede. Na drugi strani pa je subjekt, ki temu nasprotuje. In želi, da ustavno sodišče o tem razsodi. Subjekt, ki želi, da se realizira odločitev o razpisu referendumu, je mestni svet. Subjekt, ki temu nasprotuje, pa je gospa županja. No in tukaj sta si oba ta dva subjekta med seboj v nasprotju. In ustavno sodišče je poklicano, da med – da pač o tem nasprotju razsodi. Kdo ima prav. Ali ima prav mestni svet, ki je sprejel sklep o razpisu referendumu, ali ima prav županja in tudi Muftija, ki seveda je tudi na isti strani. Torej, subjekt tega postopka. Torej, ustavno sodišče je poklicano in pristojno, da poišče rešitev.

In, zdaj seveda ni noben problem, da je županja ustavnemu sodišču posredovala svojo zahtevo o tem in - in sugestijo ustavnemu sodišču, kako naj ustavno sodišče razsodi. Ampak, zdaj seveda ustavno sodišče je to zahtevo županje posredovalo nasprotnemu organu, ki je v tem postopku. To je mestni svet. Mestni svet se mora do te zahteve opredeliti. Torej, mora zagovarjat, zakaj misli, da ima prav on. In zakaj ne županja, ne? Torej, mora – ustavno sodišče seveda pričakuje, da mestni svet obrazloži in dodatno pojasni in zagovarja stališče, o katerem bo tudi potem ustavno sodišče razsojalo.

Zdaj, seveda tukaj, v predlogu, ki ga je županja dala mestnemu svetu v odločanje, vidimo pa čisto nekaj drugega. Vidimo pa predlog, da naj bi ta mestni svet, ki je sicer v načelu odločil popolnoma drugače, kot je pa stališče županje. Naj bi pa tukaj rekel – strinjamo se s stališčem županje. A vidite, tukaj gre pa za to nesmiselnost današnje razprave. In nerazsodnost tistih, ki bi se lahko elegantno izognili današnji razpravi. In bi ugotovili, rok, ki ga je sodišče postavilo za to stališče je potekel. In seveda zato, da se ne bi pač postavili v skušnjava, da ne bi zagovarjali nekaj, za kar intimno niste. Bi se pač lahko na ta način zadevi elegantno izognili.

Zdaj jaz tudi razumem, da vam je morda težko pripraviti neko stališče, ki bi zagovarjalo to stališče mestnega sveta. Zato bi pa lahko pozval mogoče tiste, ki bi pa mogoče to stališče lažje pripravili. Oziroma, bi mogoče bolj vsebinsko lahko zagovarjali odločitev tega mestnega sveta. Pa tudi to niste storili. Če pa že to niste storili, bi pa vsaj dopustili elegantno, da pač ugotovite, da je rok, ki ga je postavilo samo ustavno sodišče potekel. Sodišče je pač poslalo mestnemu svetu to zadevo, s pozivom, naj v petnajstih dnevih – naj v petnajstih dneh odgovori. In se opredeli do stališča županje. Namesto, da bi – namesto, da bi zagovarjali odločitev, ki smo jo sprejeli, zdaj naj bi - zdaj županja, s svojim – koalicijsko večino predlaga, da naj bi enostavno rekli – saj – se pa strinjamo z županjo. Z njenim stališčem.

Torej, to je nesmiselno. To je nesmiselno in ne vem, da ne uporabljam kakšne druge besede. Sizofreno. Na sodišču imamo vedno dve stranki, en zagovarja eno stališče. Drug zagovarja drugo stališče. Saj ustavno sodišče bo reklo, ali se delate norca iz nas? Ne? Poslali smo vam, da – da, da – utemeljite svojo odločitev. Da zvrnete z argumenti to, kar županja pravi, vi pa pravite – strinja..., torej podpiramo to, kar pravi županja. Ja, v ...

Iz dvorane: županja je prepričljiva...

čem pa imamo potem smisel, da se strinjamo eni z drugim? A vidite? Tukaj, tukaj gre za to nelogičnost. Za nelogičnost. In zato je današnja razprava, vsebinska razprava in tudi današnje odločanje nesmiselno. In – in pomeni omalovaževanje tega mestnega sveta, ki ne more – ki ne more zagovarjat svoje odločitve, ki jo je sprejel. Oziroma, še slabše, ki celo namesto, da bi bil

vsaj tiho – bo celo sprejel sklep, da podpira pravzaprav stališče nasprotne stranke. S katero sta se znašla na sodišču. Torej, to je popolnoma nesmiselno.

Zato najjavljam, najjavljam, da v imenu Svetniškega kluba SDS, da pri takšnem odločanju naš svetniški klub sigurno ne bo sodeloval in bo zapustil dvorano. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Samo kratko pojasnilo, gospod Kovačič. Nikjer v dopisu ustavnega sodišča nisem mogla zaslediti, da bi pisalo, da ustavno sodišče pošilja dopis mestnemu svetu, da nasprotuje stališču županje. Nikjer. Tako ste pač rekli.

Replika na vas, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, gospa županja, to pa ne bi smeli zdajle reči, ne? Ker to je v naravi stvari. Ker tudi v členu, na katerega se sklicuje ustavno sodišče – 28. členu piše: nasprotni strani. Ne? Se da. To se pravi, da je mestni svet vam nasprotna stran.

Zdaj, seveda veste, te stvari nimajo, rekel bi – korakoma navodila, ne? Ampak, seveda ta navodila korakoma in tako naprej – so drugačna.

Ampak, res je sizofrena situacija. Gospod Omerzu je opozoril na njo. Ne direktno z besedami, tako, kot gospod Kovačič, ne? Ampak, sizofrena situacija je nastala zato, ker – zde ne vem, kdo je predlagatelj tega sklepa, ne? Mestni svet Mestne občine Ljubljana podpira zahtevo županje, ne? Svojo digniteto bi ohranil mestni svet, če bi rekel: Mestni svet se ne izjavi o navedbah v – v, v – rekel bi, v zahtevi županje. S tem bi seveda vsaj neko kredibilnost v tem smislu, da zadeve niso najočitnejše, ne? Da v bistvu, pravzaprav sam sebi nasprotuje. In tu se mi zdi, seveda, da pa je seveda pa ta predlog sklepa politično motiviran. In tu, seveda, se pa jaz moram oglašati z replikami. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo besedo? Gospod Vrbošek.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa za besedo. Dovolite mi, da v imenu Svetniške skupine Nove Slovenije se nekako negativno izrazim glede celotne tele debate in razprave. Mi smo o tem že odločali in ne nameravamo sodelovati pri tem sklepu. In bomo ravno tako obstruirali ta del seje. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. In razpravo... zaključujem.

Tako, da prehajamo k odločanju. Najprej bom dala... V zvezi s predlogom odgovora svetnika gospoda Mihaela Jarca, na glasovanje naslednji

PREDLOG SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Odgovora svetnika Mihaela Jarca ustavnemu sodišču, na zahtevo županje Mestne občine Ljubljana, za ustavno sodno presojo sklepa o razpisu naknadnega referenduma Mestni občini Ljubljana in za presojo ustavnosti zadevnega referenduma po vsebini.

Tak predlog sklepa, ki ga ne podpiram, dajem na glasovanje.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti poteka.

In ga zaključujem.

Navzočih je 24 svetnic in svetnikov.

In prehajamo na glasovanje o predlogu gospoda Jarca.

Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA 1, PROTI 21.

Ugotavljam, da SKLEP NI SPREJET.

In zdaj prehajamo na glasovanje o

PREDLOGU SKLEPA PREDLAGATELJICE, ta pa se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, podpira zahtevo županje Mestne občine Ljubljana, za ustavno sodno presojo Sklepa o razpisu naknadnega referendumu v Mestni občini Ljubljana in za presojo ustavnosti zadevnega referendumu po vsebini.

Sklepčnost? Se je med tem spremenila.

Moramo ponovno ugotavljati navzočnost.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

22 navzočih svetnic in svetnikov...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Gospod Železnik in gospa Murko predlagata ponovitev ugotavljanja navzočnosti.

Ponovno ugotavljamo navzočnost. -Ponovno ugotavljamo navzočnost.

In ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

23 navzočih svetnic in svetnikov.

In glasujemo. Kdo je za predlagani sklep in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 21 svetnic in svetnikov.

PROTI 1.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki, s tem smo izčrpali dnevni red 27. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Zato ugotavljam, da je seja končana.

In predlagam, da kar nadaljujemo z 12. redno sejo. Tako, da začnjam 12. Izredno sejo...

ŽUPANJA

Danica SIMŠIČ

Zapisala:

Elizabeta Vadnal Gorjup

Ljubljana, 29. 06.04

